

Index Rerum.

Non tamen talis mentio tunc referri potest ad sexaginta dies tantum, sed ad sexaginta, & vnum, & quare? d.18.n.23.p.23

Rufus vide in verbo *Lex*.

Mercator qui statim vel paulo post merces emptas, ac sub fide pretij acceptas, aufugit, seu foro cessit, et curum dominium non retinet vt in illis quasi propriis anteriores eius creditores praeferantur, sed venditor potius eorum vendicatio competit, dissentat. 30. numer. 48. pag.378

Michael Ziphontanus taxatur, simpliciter docens, leges Regias petitioni debiti certas metas praesertim, illisque lapsis creditorem excludentes, procedere etiam data mala fide debitoris. d.8.n.3.p.82

Sed declaratur.

n.14.ibid.

Varius existit in eo articulo, utrum contra uxorem in bonis parashernalibus matrimonio durante prescriptio curat, nec ne: prius affirmatiu[m] sententiam docens, & tandem in negativo magis inclinas, argumento cuius, quod in filiofam, traditum est, inter quem, & uxorem nullam se differentem rationem inuenire proferitur, quam tamen exigitur optimam Rodier. Suan. d.9.n.6. & 7.p.88. & 8.n.8. pag.91

Miles ignominia causa exercitu missus infamia notatur, quo nomine intelligitur qui ex causa missus est quoconque exercitu, non tantum sumpto, prout significat integrum legionem, multis militum numeris constantem, sed etiam minus propri prout significat unam tantum cohortem, vel aliam militum, & quare? d.7.n.28.p.73

Minor uxori ducens, potestatem accipit non tantum in eam, cuius caput, ac redit est, sed etiam in eius bona, quorum administrationem habet, dissentat. 1. numer. 2.& 32.p.3. & 6.

Finita cura, & non ante, curatorem, vt & pupillus tutorum finita tutela, ad rationes reddendas compellere potest, cuiusq[ue] bona pro reliquo solutione tacite obligata habet. diss.1. num.12. pag.4. & dissentat. 6.num.36. pag.63

Qui à curatorem potestate ante liberari, & rerum suarum administrationem ipsi tanquam maiori committi desiderat, venia etatis impenetratio egere. d.1.num.27.p.5

Qui etatis veniam à Principe impetravit, bona sua immobilia absque decreto alienare, aut obligare non potest. d.1.n.29.p.6.

Quod matrimonium contrahens non propterea à curatorem potestate liberetur, docuerunt plurimi tam ex Regnicoles, quam ex exteris, antiquis, & neotericis. d.1.n.31.ibid.

Olim, etiam si impubes esset, legitimus tutor erat nudo nomine agnatorum suorum, & id nudum nomen Iustinianus sustulit. d.1.n.37. pag.9

Pecuniam cum curatorem filia contractum, non statim ab eius potestate liberatur, nec proinde potest tunc administrationis rationem ab codem exigere, sed post exactam tantum minorem etatem, dissent.1. num.57. pag.9

Quod à curatorem potestate liberetur eodem modo, quo filius liberatus à potestate patris, non solum ipsi minori favorable non est, sed in contrarium magis eius interest. d.1.n.72. pag.10

Si curatorem recipere nolit, bonorum suorum administratione ei interdicta non est, non tamen plena, & libera conceditur, sed restricta & restitutioni in integrum obnoxia. d.2.n.10. pag.15.

Si ei à patre, vel matre curator in testamento non iure detur, an illius confessus desideretur, vt talis curator possit à iudice confirmari: plures affirman, sed alij longe verisimilius negant, quorum sententia reiatur. d.2.n.18.cum 4.seqq.p.15

Qui nunquam fuit sub tute, sed tempore mortis patris iam pubes erat, ex sententia Ant. Fabri, tantum comprehenditur sub regula §item iniuri infi. de curator. vt inuitus curatorem accipere non cogatur. d.2.n.33.p.16

Sed contrarium defenditur, ex n.leg.ibid.

Qui tutela iugum expertus est, apud aliquas nationes ad adulta etate incipit esse sub cura eiusdem tutoris. ibid.n.33.ibid.

Coniugatus sue viri, sue feminæ, validè promutuo, vel alio debito, inuitu coniugalis societas contracto, obligatur suis coniunctum, sive scorsim, & sue coniuges minores habeant curatorem, sive eo careant, idque absque spesstitutionis, vel nullitatis, contra ordinarias regulas. d.2.n.69.p.21

Si coniugatus sit, valde molestum ei est, quotidiana alimenta, sibi & familia necessaria à curatore exigere, ad quod vitandum nonnulli D[omi]ni his, qui ad rerum suarum administrationem apti sunt, consuluerunt, vt venia etatis impetratio sibi prospicerent. d.5.n.17.p.52

Bona sua & vxoris recipiens iuxta tenorem Regiae pragmatice ann. 1623. c.19. legitimam personam nihilominus non habet per se in iudicio standi, sed omnino ad id eger curatore in litem, & quare? d.5.n.20.ibid.

Ab initio curatorem non accipiens ex facultate sibi à iure concessa, saltem illum accipere ad h[ab]itum cogitur, & quare? d.5.n.22.ibid.

Etiam etatis veniam non habens, in spirituallib[us] tamen, & beneficialibus legitime in iudicio comparere potest. d.5.n.28.p.13

Ex vi Regiae pragmatice bonorum suorum, administrationem recipiens, qua ratione illam non plenan, sed restitutio[n]em obnoxiam recipit, eadem nec legitimatus censetur vt per se in iudicio comparet valeat, nec proinde impeditur de iudicie aduersus se lati nullitate dicere. d.5.n.29.ibid.

A tanto iuri communis priuilegio per Regiam pragmatice exclusus censeri non debet. d.5.n.30.ibid. & d.6.n.54.p.65

Nec per eam censetur habilitatus, vt bona sua immobilia absque iudicis decreto validè alienare possit, & quare? diss.5.n.31. & 32.p.53

Qui ab initio absque curatore viuere elegit iuxta facultatem sibi iure communi concessam, alienare nequit immobilia absque iudicis decreto. ibid.

Nec qui etatis veniam à iudice impetravit, quamvis hic possit in iudicio legitimè comparere. d.5.n.33. & 34.ibid.

Si patre caret, etiam post adulam etatem gaudet priuilegio legis vni. C. quando Imperator inter pupill. & viduum, vt causas suas ad Regiam curiam deferre possit, etiam stante pragmatice anni 1623. contra Gabr. Aluarez. d.5.num.66.71. & 72.p.56. & 57

Parte orbatus inter miserabiles personas connumeratur, & quare? d.5.n.67.p.57

Si

Index Rerum.

Si patrem habeat, eiusque præsidio munius sit, tali priuilegio non potitur. d.5.n.70.p.57

Post certam etatem potest à lege, vel statuto habilitari, & pro maiore haberi. d.6.n.11.p.60

Etatis veniam impetrans, non magis aduersus contractus à se gestos in integrum restituti potest, quam si maior esset, nec minus legitimam personam habet, per se in iudicio standi, eadem per omnia. d.6.n.12.ibid.

Matrimonium contrahens an ex vi pragmaticæ bona sua, & vxoris perinde administrare abolutè possit, ac si etatis veniam à Princepe impetrasset: d.6.n.13.ibid. & d.4.n.1.p.64

Matrimonium contrahens ante 18.ann. an ex vi pragmaticæ post id tempus pro maiore habitus censeatur, vt & restitutio[n]em in integrum beneficio excludatur, & legitimè in iudicio comparare possit: d.6.n.15.p.61. & d.3.n.4.p.65

Ex vi pragmaticæ bonorum vxoris curam non recipit, quia hoc esset ei valde onero sum. d.6.n.6.p.63

Magnum, ac mirabile priuilegium ab ea consequitur, vt bonorum suorum, & vxoris administrationem à curatore absque etatis venia remouere possit, non amittens alii minorum beneficia, quæ amittunt talem veniam impetrantes. d.6.n.43.p.64

Iurans non contrahens contractu[s] à celebrato, finitum maior, & ide aduersus eum restituti non potest, in quo simili est minori, etatis veniam impetravit. d.6.n.56.p.65

Si maior sit 14.ann. licet super possessio[n]em causa in iudicio agere possit, tamen aduersus acta priuilegia iuvari valer restitutio[n]em beneficio. ibid.n.60.p.66

Idem in causis beneficialibus, & aliis spiritualibus. ibid.n.61.ibid.

Quod ei actus, vel contractus à lege permittantur, vel quod administratio concedatur, strictè tantum quod nudos terminos diversificantur, at in modo statuendi, & in ratione statui minimè differunt. d.6.n.63.ibid.

Etiam post 18.ann. matrimonium contrahens, pragmaticæ privilegio, bonorum suorum, & vxoris administrationem ei concedente potitur, ex receptissima praxi in Hispanensi, & Granateni Senatu. d.7.n.10.p.70

Post tacitum 18.ann. matrimonium contrahens, ei[us] pragmaticæ verbis iuxta coram corticem non continetur, at sub eius mente, & ratione comprehenditur. d.5.n.47.p.76

Cetera vide in verbo *Curia*, *Curator*, *Matrimonium*, *Pragmatica*, *Pipillus*.

Missionis in possessionem beneficium, vide in verbo *Beneficium*

Monachus Abbatii obedientiam debet in omnibus ad regularem conservationem pertinentibus, adeoque in expectantibus ad utilitatem & necessitatem Monasterij, & quare? d.3.n.139. p.496

Monachus retinens, & ipse extra claustra habitans, qualiter excusentur ne in iuriis penas incidant. ibid.n.142.p.497

Monachus seruo magis quam filios familias equiparatur in his quæ monachis aptari possunt & in quibus eadem subest ratio, maxime vbi talis equiparatio Monasterio utilis est. ibid.n.144. ibid.

Monasterij vel Ecclesiæ bona ob magnum ex alienari legitime possunt. d.5.n.104.p.488

Motus proprius Pij V. de censiba, in Hispania receptus non est nec vbi recipi[us] est improbat.

D. D. Vila Dissert. Inris Tom. I.

velut virtutia & contraria substantia centu[r]is contractus omnia p[ro]ta ibidem prohibita, sed ea tantum quæ opponuntur formæ in initio illius proprij motus præscripta. d.18.n.26.p.352

Motus proprius Pij V. §.10. sive in versiculo postremo sensus omnes expendit. d.33. n.18. pag.406

Monarchica gubernatio melior semper visa est ceteris gubernationibus. d.4.n.40.p.18

Mulier conjugata pro mariti captiu redemptio abique iudicis licentia bona sua alienare etiam apud nos potest. d.6.n.18.p.61

Vix defuncto ad secunda vota transiens, iniuria quo dammodo illi videtur irrogare, & ex ea suscep[t]is libertis, & quare? d.7.n.41.p.75

Mulieres in Hispania succedunt in Regno, mafeuilis deficitibus, licet fecus sit apud Gallos, ex eorum lege Salica. d.4.n.92.p.45

Plures sunt valde constantes, prudentes, fortis & Repuplicam optimè gubernantes. d.4.n.93. p.45

Mulierum consilium in condendis statutis adhibendum regulariter non est, & quare? d.4.n.6. p.34

Genus imperiosum est. ibid.n.8.ibid.

Conditio non in omnibus deterior est quam masculorum, in plerisque melior. ibid.n.89.p.44

Cetera vide in verbo *Femina*.

Mulier secundo nobens vt parum pudica notatur. d.7.n.41. & 42.p.75

Mulieres Romanæ, iam à principio regnante Romulo in publicum prodeuentes, præsum inter duas acies sedentur. d.4.n.93.p.46

Apud Germanos admissæ sunt ad bellum consilia, que illi experimento optima cognoverunt, ibid.

Vbi & num. seq. varia alia eorum exempla referuntur.

Mulieribus maximus semper honos exhiberi solitus est. d.4.n.88.ad fin.p.45

Mulier fieri ex prece nequeunt quæ tacite possunt. d.35.n.12. p.492

Mutuorum ad rem intendam & speciali rei emp[er]io hypotheca sibi consulens preferunt in ea anterioribus emptoris creditoribus etiam hypothecariis. d.30.n.21.p.375

Mutuorum filiofamil. ex S. C. Macdoniano caret actione ad condicendam pecuniam mutuam tam aduersus patrem, quam aduersus filium ipsum, etiam sui iuri effectum, quod ex rationis identitate ad similes casus, & personas extenditur. d.7.n.19.p.73

Mutuorum foenteratium sublati seneore conservantur nec ob illius adiectionem vitiatur. d.27.n.44. p.344

N

Naturalis filius capax est, vt in eum transmissio fiat ex cap. sanguinis. d.11.n.18.p.114

Addit Didac. Spino in Spec. testam. gl. 33. n.103. &

Negatio plerisque per incuriam omitti solet, & supplenda est, vt legitimus authoris sensus constet. d.13.n.4. vers. Nec nomen. p.151

Negligens petere implementum conditionum sub quibus tantum se obligatum fatur, urgentissimum contra se prelumptione habet, quod vel simplicitate absque illis se obligavit, ab eo int[er]e, quod per illas sibi quaesuerat, vt[er] postea recessit. d.15. num.58. p.316

Negligentia sua nemini debet esse proficia, in danno, & quare? d.26.n.17.p.321

CCC 3 Si

Index Rerum.

Si videlicet talis sit, que culpa adscribi possit, secus alias, & qualis ea sit: disserit. 26.num.76. pag.331

Nicolaï V. constitutio de censibus plenam ac libertatem facultatem in censuali contractu partibus concedit quocunque adiscendi parte que in eatum cuiusvis securitatem, tuitionem ac indemnitudinem tendant, in eamque rem nonnulla Sicilia & Aragonia decisiones referuntur. d.28.n.8.p.350

Nicolaï V. Bulla seu constitutio de censibus specialiter emanauit erga regna vtriusque Siciliae, citra & ultra Farum in quibus & Regna Aragonia, Valencia & Majoricarum principatus Catalonia continentur, cuius Bulla synopsis traditur, disserit. 28.num.54.57.73. & 75.p.356. & 358.

Nicolaï V. constitutio de facto tantum, non autem de iure apud plures alias nationes recepta est, quo nomine taxatur Felicianus qui generaliter ad omnes nationes eam emanasse creditur. ibid. n.56.p.356

Nicolaï V. conditions quas in ipsis peculiari bulla de censibus requirit a naturali & diuiniori, non discrepant licet dissentiant ab eo iure quod Martinus V. prius statuerat & postea Calixtus III. & Pius V. localem Nicolaï V. Constitutionem non abrogantes generaliter probare. ibid.n.66.p.357

Nicolaï V. bullam Gregorius XIII. confirmavit & declarauit ad instantiam prudentissimi perpetudis que memorandi regis quondam nostri Philippi II. eiusque verba referuntur. d.28.num.67.73. & seqq. p.358

Nomina debitorum sive simplicia iura & actiones, neque ex iuriis interpretatione, neque ex communis viu loquendi comprehensa videri possunt in vincula de bonis immobilibus facta. d.29.n.35.p.367

Non entis nullae sunt qualitates. disserit. 27.num.38. pag.344

Nominandi facultatem habens potest eam alij committere per speciale mandatum ad id concilium, vel ratam habere nominationm ab alio sui nomine factam. d.16.n.44.p.207

Nominatio si ab eo, qui illa iniungit facta non sit, eius heredem in dubio nominatum censeri. Baldus, & alij docuere, quorum sententia late declaratur. d.16.n.34. & seqq.p.205

Vide rursus in verbis emphyensis, emphyten-
ta.

Notarium consuetudo circa aliquot clausulas apponendas in instrumentis contractuum, efficer non potest, vt si ille non sint apposita, propositis habeantur, nisi ex his sint, que ad naturam contractus pertineant. d.20.n.35. pag.251

Abulis in apponendo aliquot clausulas in instrumentis, contrahebitus regulariter non nocet, & quando id procedeat: d. 20. n.40. & 41. ibid.

Notarius, seu tabellio iure Regio Hispano nihil aliud in instrumento apponere potest, quam id, de quo nominatum a partibus rogatus fuit. d.20.n.26.p.250

Censetur rogatus apponere in instrumentis clausulas confuetas & quas apposuit censetur etiam de partium voluntate appoluisse, d. 20.n.39. p.251

Nouum non videtur quod fit in antiqui continuationem, & executionem, d. 15.n.8.p.191

Nuptia in viu iuris modo dicuntur que in domum viti ducta est, & ab eo cognita, ad differentiam

sponsa de presenti modo strictius que in domum ducta nondum a vita cognita est ob etatis defectum, ad differentiam vxoris, que proprie & stricte dicitur in qua utrumque concurrit. d.7.n.38.p.74

Nuptialis lucta, vid. in verbis, *Lucra, Stratum*.

O

Obligare quemquam iniurum non debet esse in potestate terris, d.23.n.25.p.28 Obligatio conventionalis legali adiuncta potest operatur. d.2.n.71.p.21

Etiam solius matris minoris constitit, similes uxorem afficit, & econtra, in bonis communibus, ultra quæ vel in integrum restitutiōni subiecta est, vel ipso iure nulla, prout facta fuerit, vel cum autoritate, vel circa authoritatē curatoris. d.2.n.73.ibid.

Contenta in instrumento iurato contra dispositionem legum Regiarum, effectum nullum habet, si obligatio ipsa & contractus alter non probentur, putat ex testibus in instrumento descriptis, vel alii qui eius confessione, aut contraria ipsi praesentes fuerint, disserit. 10.num.68. pag.103.

Si aliter proberant, quā ex instrumento ipso, in quo obligatio, & contractus iuratos interuenit, modicum vel nullum subest periculum fraudationis Regiae iurisdictionis, & quare? d.10.n.70.ibid.

Si facti sit, cius loco succedit, obligatio ad interesse, & qualiter hoc procedat: d.10.num.6. pag.246

Obligationes duæ vbi concurrunt, personalis scilicet & realis, neque pignoris sive hypothecæ pretempa re pignori obligata etiam absque culpa debitoris adhuc personalis obligatio remanet ad debiti solutionem, disserit. 33.num.3. pag.404

Obligatio qua debitor sensus consignatiui creditori tenetur ad redditum annum soluendum principaliter imposta est super certo fundo aliave re immobili fructifera, ibid. num. 39. pag.408

Obligatio quantitatis intuitu certe speciei contracta vel inducta re ipsa extincta similiter extinguitur ibid.n.40. & quando hoc procedat. n.41.ibid.

Obligatio principalis in sensu consignatiui non est in persona eum constituentis, seu vendentis, sed in re super qua illum consignauit. d.3. n.51.p.412

Obligatio semel extincta amplius non resufficit. ibid.n.67.p.422

Obligationibus facti regulate est vt in eis successat obligatio ad interesse & quando fecus. d.35.n.59.p.481

Obligatio personalis, etiam respectu rei, contracta eius hypothecam, aut aliud ius reale non supponit, & ideo tertium rei possessorum non sequitur. ibid.n.148.p.498

Obligatus si quis sit per publicum instrumentum ad speciem aliquam vel rem praestandum, aut quid facientum per coactionem, (vulgo, por mandamiento de spem) aduersus eum proceditur. d.27.n.18.p.141

Obligatus in instrumento certam rem tradere, eaque res pretempa sit, executive cogi, potest ex vi instrumenti pro vera eius rei estimatione. d.28.n.34.p.351

Obligatus a aliquo quotannis soluendum & si-

Index Rerum.

mul fundum ad solutionem consignans illo ad eam non sufficiente vel perempto, aut in alios usus translato, ex ceterorum honorum fructibus eam tenetur, d.13.n.5.p.404

Obligatus cum quis est ex contractu vel ex testamento ad aliquid praestandum certa re consignata vnde id soluendum sit, principalis obligatio pura & personalis nec per configurationem suspendit aut limitatur, quia demonstrationis gratia facta censeretur ad obligationis executionem, ibid.n.49.p.409

Dein procedit in melioratione quota bonorum facta filio, & in re certa assignata & quare? ibid.n.10.p.411

Oblivisitatis vitium, scilicet semper brevitate annexum est d.1.n.64.p.4

Oblisidum datio & sic persona liberæ serui instat retentio, iure pacem permittitur, nonnullaque iusta in id citantur, & eorum expenditū difficultas quæ causam distinctione componitur, & disserit. n.113.p.490

Obliges unde dicatur. ibid.n.114.p.491

Oblides an veti serui sint. ibid.n.115. & 119.p.491 & 492

Oblides an dum viuum bonorum suorum dominium retineant, ita ut eis testari possint. ibid. n.115.118. & 119.p.491.492. & 493

Obliges Populo Romano datum quia peregrinus erat, nisi togo vbi damnatus esset testamenti factione carebat quod ca bona que dum obles esset habuit, vel acquisiuit, d.35.num.117. & 120.p.491. & 492

Oblides ne de ullis bonis testentur quæ sit ratio? ibid.n.120.p.492

Oblides maxime in Chistiana republica ob fidem violatam eum illi non consenserant nec causam præbuerunt, non possunt occidi, nec membro mutilari, aut flagellis cædi, & eur olim id permitteretur, inquitque obles in eam tem darentur, ibid.n.122.p.492

Oblides se ad peccata corporalem expresse obligari non possunt, & ratio traditur, ibid.n.123. ibid.

Obliges alicui domino inferiore aut ciuitate vel communitate pro sedanda contentione incundaque pace, obles proprie non est, nec in aliquo statum diminutum haberet, nullaque legitimo actu privatus, sed tantum ex ea causa vt publica donec stetit conuentus, iustè detinetur quasi pignoris loco, ibid.n.124.p.493

Oblides datum specie tex. in c. exposta de arbitris non proprio loco pignoris obligantur sed tenentur favore pacis contra ordinatas regulas. ibid.n.126.ibid.

Oblies ex plurim sententia etiam pro causa merci privata seu pecunia dat potest in eo sensu, quod ius reale in eo non constitutur, sed tantum potest in re donec quod placuit adimplatur, ibid.n.128.ibid.

Oblidem monachum date pro debito monasterij donec soluat, an possit Abbas, & quid in clericis sæculari, d.35.n.142.p.497

Oblidem filium inutrum an possit pater pro sui redemptrione date, ibid.n.143.ibid.

Obligatio quid sit. d.35.n.128.p.493

Oculatas habere manus quid sit, disserit. 30.num. 68.p.380

Officiales vel obsequiales opere quæ sint, d. 35. n.62. & 63.p.492

Omne, vel totum qui dicit, nihil excludit, d.1. n. 13. pag.4

Onus realis fundo impositum eius possessorem sequitur, d.13.n.46.p.157

Et vide in verbo *Ius*.

Cum annexum est rei clericis possesse, potest laicus, cui debetur, id à re ipsa exigere coram suo iudice seculari, & quare? d.14.n.59.p.175

Oneris impositio per viam contractus vel legati super fundo aut simili re facta ultra personalia imponentis & eius heredum obligationem, importat etiam realem pignoris seu hypothecæ, d.33.n.4.p.404

Oneris impositio perpetua facta super re alio non adiecto re inalienabilem non facit, adeoque nec maioratum sed tantum rem afficit, vt cum eo onere transferat ad quemlibet possessorem, d.35.n.52.p.100

Onera perpetuo rei imposita variis nominibus iuxta tuberculata materialia nuncupantur & in uno tantum respectu servitutis personales dici possunt. ibid.n.170.p.107

Operas suas in perpetuum non posse liber homo promittere, si nec locare posset & quare? nonnullaque leges difficiles intelliguntur & cum aliis conciliantur. disserit. 35. nam. 60. & seqq. pag.482

Operas suas in perpetuum non posse liber homo promittere, si nec locare posset & quare? nonnullaque leges difficiles intelliguntur & cum aliis conciliantur. disserit. 35. nam. 60. & seqq. pag.481

Operas artificiales a quolibet libero homine promitti vel locari habent, & quæ illæ sint? ibid. n.61.p.481

Operas officiales ab alio quam liberto an in perpetuum promitti nequeant, & quid in artificiis bus. ibid.n.65.ibid.

Et quæ sint operæ artificiales. n.62. & 63.ibid.

Operarum impositio vt libertas obligaret subsequi more post manuallionem debebat libertorum promissio, vel iusserandum quamus ex internallo quoque ab eis volentibus non initis præstari posset. d.35.n.67.p.483

Operarum officiales ab artificiis distinctiōnem ad conciliacionem iurium qui docuerint. d.35.n.68. & 69.ibid.

Operæ liberi hominis an sicut locati possunt, posse & vendi. ibid.num.85. & 86.p.486

Operæ sola si pro certa mercede præstetur tantum est locatio non venditio, ibid.n.89.ibid.

Operæ liberi hominis si in venditione cadent magnum ille damnum subiret, & quare secus in perpetuo operatus locatione. ibid. num.90. ibid.

Operæ artificiales quas libertas patrono suo debet possunt & patrono reuendit, ibid. num. 91. pag.487

Operæ artificiales eti ab homine libero & ingenuo locari in perpetuum possunt, non tamen possunt ab initio ad pecuniam reduci & quare, d.35.n.98. pag.488

Operæ artificiales si à libero homine cuicunque permisse sint, catum loco pecunia subrogatur. ibid. n.100.ibid.

Operas suas pro pecunia taxatas in perpetuum locans an differat à vendite redditum annuum super persona sua utili & fructifera ibid. n. 102. & seqq.ibid.

Operæ seruorum vicem fructuum obtinent, non tamen vt tales considerari possunt operæ libertorum hominum & quare? ibid. num. 134. pag.495

Opinorum conflictus in foro poli seu conscientia Ccc 4 securum

Index Rerum.

secum reddit contrahentem qui ei opinioni adhaerens quam ipse indubitanter veram confer; tametsi altera sit verior, ac certior, d. 28. n. 41. pag. 354

Opinonum conflictus in foro fori seu contentioso contrahenti non suffragator quo minus iuxta eam sententiam indicari debeat, quia iuri cuiuscum legitimo sensu & intellectu magis innaturatur aut validioribus munera rationibus sit, quamvis contraria sit recentior, ibidem num. 42, ibidem.

Opinioni probabili pro vna & altera parte existente questionem esse pro amico quod traditur, sive postea iudicem etiam vii magis opinioni assentiantur, alteram qua amico faciat amplexi commentitum est, ibidem num. 43, pag. 355

Opinio ultimo loco relata, magis probata videtur a referente, d. 19. n. 48. p. 242

Ordinationes Lusitaniae, ac Britanicae, minorem conjugatum ab anno sua exatis 20, a curatori potestate liberantes maiorem cum facient, ut non possit in integrum restituiri aduersus contractus, nec in iudicio per iudicem comparsis dicere de nullitate actionum sibi praecauditum, d. 6. num. 16 pag. 354

Rursus vide in verbo statuta.
Ordo littere ita demum attendendus est, cum menti, & intentioni disponitis non refragatur, secus si illi contradicat, & qualiter hoc contingat, d. 26. n. 68. & 70. p. 39. & 330

P

Pactum, quo simpliciter exceptiones, aut iuris remedia excluduntur, restitutionum in integrum beneficium exclusisse non censetur, idemque in statuto, d. 5. n. 14. p. 51

Quo inter contraheentes agitur, ut aliquid per scripturam tantum probari debeat, nec per testes probari possit, non valeret nonnullorum sententia, quae ab aliis simpliciter accepta merito reficitur, & ita demum vera esse intelligitur, si pactum veretur circa rem, quae a contraheentium voluntate non pendat, secus alias, & eius rei exempla remissiu, dissent. 12. num. 44. & 45. pag. 343

De probanda solue debiti per scripturam, & non per testes, non valeret, quia non sponte censemur interpositum sed necessitatis vi impellente, & creditoris ea abuentis dole exortum, nisi iuramentum accelerit, quo doli presumptio excluditur, dissent. 12. num. 46. cum 2. seqq. ibid.

De contractu in scriptis celebrando idem valeat quia contractum aliter factum imperfictum, ac nullum reddit, ita nullus contraheentium coiuari posset, aut persistere in eo cogatur, d. 12. n. 49. p. 148

De relocando pro eodem pretio priori conductori potius quam alteri, libertatem admittit dominio, conductorem expellendi finito tempore, & locandi cui velit rem suam, quod graue, & iniquissimum est, d. 12. n. 57. p. 145

De non alienando cum speciali rei hypotheca, etiam in censuali contractu adiici potest, & operatur effectum, ut eius virtute executio diligiri possit aduersus tertium huiusmodi hypotheca possessorum, nec ad eum effectum censeretur prohibitus in extravagantibus Martini, & Calixti, nec in motu proprio Pij V. d. 14. n. 51. & 52. pag. 174

De ingredendo possessionem auctoritate propria, per se solum non sufficit ad executionem aduersus tertium nisi adiuste clausula constituti, vel precari, aut retentionis usufructus, quomodo, & non aliter, hoc pactum non distat ab illo de non alienando cum speciali rei hypotheca, d. 14. n. 53. ibid.

Omne lui natura ficticij iuris est, isteque interpretandum, maximè contra eum, qui legem aperius dicere posuit, d. 17. n. 41. p. 225

Eficere quod inter partes potest, multè magis generaliter potest lex, vel statutum, d. 20. à n. 28. maximè n. 32. p. 250

Pactio, seu conditio, qua census emptor in casum redemptionis alterius census super quo sibi venditus impositus est, huic etiam redemptiōnem pacificatur, in eum finem tendit, ut emptor se secum, & indemnem prestat, d. 27. num. 3. & seqq. pag. 339

Pactio seu conditio, ut debitor census super illo impositi, illo sibi redemptio, teneatur a se, debitor redimere, eti ad indemnitatē creditoris tendat, ut absolue sumpta illicita est, & contra iustitiae census, & quare diss. 28. num. 38. pag. 354

Pactio predicta longe distat a pactione, qua census creditori sibi de redemptiōne aut redditus solutione consulit, in euentu quo res illi supposita omnino extincta fuerit, incendio forsan, aut aliter, ibid. n. 39. ibid.

Pactio, seu conditio, ut redemptio census subiugato teneatur venditor nouum super illo impositum redimere, minimè videtur abhorre ab equitate, & iustitia censuali contractus, in d. ei maximè conformis, dissent. 29. num. 4. pag. 363

Pacta inter alios inita alias nec nocent, nec possunt, d. 27. n. 2. p. 339

Pactum inter alios celebratum, eti tertio proficiat, eique actionem querat, non tamen eius respectu maiorem vim habere potest, quae si biplo pacificetur, ibid. n. 6. ibid.

Pactum absolutum redimento census ab eius debitor creditori factum, nempe quies creditor voluerit, planū illicitum est, & contra substantiam contractus censulari, & quare diss. ibid. n. 10. p. 340

Pactum in censu consignativo appositum, quo efficiuntur fons principalis, sive ius cam repetendi ab emptore, seu creditoris census non alienetur, isque omnino certus si de lucro ultra sortem, aperte & vultus pactum est, dissent. 27. num. 11. & 12. ibid.

Pactum predictum ex sententia Feliciani, & aliorum nedum vitiat contractum censularium, ita ut redditus percepti in formam imputentur, sed etiam vitiat, ita ut eo non obstante licet debitor census eum quandocumque redimere, ibid. num. 13. contrarium defendit, num. 42. & 43. pag. 344

Pactum inter alios initio inspecto iure Regio Castellæ, ex coalteri, cuius favorem emanavit, actionem vitiosum, sed directa queritur, idque præxi receptissimum est, licet in puncto iuris nonnulli contrarium existimarent, ibid. num. 14. 2. & 22. p. 340. & 341

Pactum inter alios celebratum quemadmodum iure Regio Castellæ querit actionem alteri in cuius favorem emanavit absque cessione, sic etiam iure feudali, & Canonico, saltem vbi obligatio verba ad stipulantes, seu pacificenter diriguntur, & sola executa ad tertium, d. 27. n. 21. p. 342

Index Rerum.

Pactum de redimento census eius debitor factum ab emptore bonorum, quae debitor censui obligatur, iure etiam civili inspecto, prodebet fidei consili, quem pro censu curitate debitor dederat, putauit Vincent. Carroc. & Anton. Hering. d. 27. n. 26. p. 342

Pacta in rem concepta, fidei consiliis & aliis quorum intenti dissipotum esse obligationem, prouident, ibid. n. 27. p. 343

Pacta in rem non eo sensu dicuntur, quod alii proficiant ad actionem, sed tantum ad exceptionem, ibid. n. 30. p. 343

Pacta, contra substantiam contractus adiecta, quae illum in nullum alium transformare possunt, cum vivant, & ipsa vivantur, ibid. num. 37. pag. 344

Pacta contra substantiam contractus apposita, quae illum in similem alium transfundere possunt contractum non vivant, nec ipsa vivantur, sed valent quatenus valete possint, si verba ferant, & contraheentum confonen voluntas, d. 27. n. 39. pag. 344

Idem procedit eti transfiguratio fiat in alium diversi nominis, & speciei contractum, si omnino verba non repugnant. Contra communem, n. 40. ibid.

Pactum de redimento census ad emptoris, seu creditoris arbitrii contractum censualem ideo vivit, quod transire illum faciat in mutuum fecerit, vel pignus, quod anterius dictum, census substantia & omni iuri contractum, d. 27. n. 42. p. 344

Pactum predictum valer sublatu fenero tangunt simplex mutuum, vel pignus eiusque rei effectus traditur, & ad proxim reducitur, quem Felicianus non percepit, ibid. n. 43. ibid.

Pactum inter venditorem & emptorem census ita conceputum, ut quo cau bona census subiugata reperiatur alteri obligationi obnoxia, seu hypotheca, vinculata, aut alteti vendita, vel debitor per aliquod tempus esset in mora solvendi redditus posset per emptorem peti fons principalis, validum plenarie existimat, quod tamen an sit verum, & qualiter accipendum, traditur, d. 28. n. 9. p. 350

Pactum de redimento census, redemptio altero eiusdem supposito, omnino repugnat substantia censualis contractus, comque vivit, ac fecerit, omnino reddite, existimauit Felicianus, ibid. n. 10. ibid.

Pactum quodcumque, vel conditio, qua venditor census obligator inuitus ad censum redendum, generaliter prohibetur in extravagantibus Martini V. & Calixti III. & aperiuit, ac generalius in motu proprio Pij V. ibid. num. 1. ibid.

Pactum quodcumque contra dispositionem motus proprii Pij V. vbiunque ille receptus sit, in censuali contractu appositum, illum vivit, ac fecerit, iuris presumptione efficeret, ex Nauartii sententia indistincte docet Pater Molina, & co saltene cau admittit Iohannes Gutierrez, quo talia pacta ad petitionem domini census executioni mandarentur, ibid. num. 12. ibid.

Pactum in censuali contractu appositum, quo redimendi facultas in certum calum, vel tempus debitoti restringitur, tam iure communi, quam ex motu proprio Pij V. omnino iniustum esse, & contrarium substantia illius contractus docuit loan. Gutierrez, dissent. 28. num. 1. pag. 350

Pactum predictum ex aliorum sententia saltem vietatur, seu tollitur a censuali contractu, tanquam illicitum, & repugnat intrinseca eius natura ob peculiares ad huiusmodi contractus iustitiam petitias conditiones, ibidem num. 14. ibid.

Pactum de redimento census, redemptio altero eiusdem supposito, non tantum distat a pacto ab soluto de redimento census ad voluntarem creditoris, sed etiam a pacto de redimento census per cento fundo eiusdem supposito, medium que tenet inter virumque pactum, & quare ibid. n. 21. p. 351

Pactum de redimento census, cum fundus ei suppositus extinximus fuerit, seu perierit, simpliciter removetur, salvo manente censuali contractu, ibid. n. 21. ibid.

Pactum de redimento census, cum aliter ei suppositus redemptus fuerit, non omnino refutatur, nature censualis contractus, sed etiam tantum, quatenus præcisè cogit debitorum ad redendum census eo cau, quo debitor facultatem habeat loco redempti census alium censem, vel fundum supponendi, & ideo non est virarium, sed alias per se illicitum, d. 28. n. 3. p. 351

Pactum de redimento census, si debitor aliquo tempore in eius solutione cessaverit, vel si res centui supposita aliquo nexus obstricta, vel aliena ipso quoque debitor ignorante, reperiatur, nullum est, & absque eo censui contractus sustinetur, & qualiter hoc procedat? ibid. n. 29. p. 352

Pacta, quibus se quis indemnitatem in contractu servare vult, ita demum omnino valent, si in re non improbentur, nec contraria sin eius substantia, aut intrinseca natura, secus alias, nam vel omnino nulla erunt, vel non ita valida, ut simul cum eis contractus sustineatur, ibid. n. 36. p. 354

Pacta quæcumque grauamen adferentia debitoris census, sive conditionem eius deteriorem redentia, aut premium census minuentia ab eo tolluntur, ut illicitum, d. 28. n. 37. p. 354

Pactum de redimento nouum census, redemptio altero, super quo ille fuit impositus, absolutè sumptum abhuc huiusmodi supplemento, neque aut de creditore indemnii redendo, non viri valet, quacumque admissa opinione in illo articulo, virum census redimibilis extinguitur extincta recensita maximè verò admissa affirmativa sententia, que prior est, & que sit eius ratio e. ibid. num. 31. & 32. p. 355. & 356

Pacto effici non potest ut periculum extinguitur rei censitae cedat periculo venditoris, seu debitoris census, non emptoris, seu creditoris, ibid. n. 33. p. 356

Pactum, quod debitor census in eius solutione morosus existens possit cogi ad eius redempcionem si sit illicitum, ibid. n. 38. p. 357

Pactum commissariatione more in contractu censuali appositum ut executioni mandari possit, quod ex legis Nauartie virtute transfunditur in pactum de repetenda sorte, an sit illicitum? ibid. n. 60. ibid.

Pactum in censu constitutione appositum dum ut redditus in moneta argentea solvantur, probat, eique satisfaci disponit, soluendo in ære decem plus in singula centum non est accepida de constitutione census facta in moneta aurea, nec in eo sensu unquam recepta est, dissent. 28.

Index Rerum.

- diss. 28. num. 82. pag. 359
 Pactum ab initio lictum successu temporis potest iniquum reddi. ibid. n. 83. ibid.
 Pactum in census constitutione interpolitum, ut fortis redemptio in eadem moneta fiat, absoluere valeret, & seruandum est reiectis conditionibus a plesisque requisitis. ibid. num. 83. ibid.
 Pacto de redimento censum in casu redemptio- nis alterius census illi subiugari, praeceps & ad literam (ut aiunt) accipio tanto minus debitor ad redemptionem cogi valet, quanto iniustius est id pactum ex nonnullorum sententiis qui id usurarium putant, ita vt eo stante debitor repetere possit reditus ex huicmodi censu ab initio perceptos. d. 29. n. 56. p. 370
 Pactum de redimento censum redemptio altero ei- dem supposito, si praeceps sumatur multum distat a pacto alternativo de redimento, vel rem aliam æquæ idoneam supponendo. ibid. n. 60. p. 360
 Pactum, vel contractus plerumque, iusta suuden- te causa, ex uno tantum latere conflat, prae- seque obseruari debet, non etiam ex alio, sed eatus tantum, quatenus is voluerit, cui lex profectum voluit. ibid. n. 64. p. 361
 Pactum idem, quod ius commune, continens tol- lenda dubitationis gratia adiectum videtur. d. 30. n. 1. p. 374
 Pacto legis commissoriaz illud consequens est, vt si statuto tempore pretium non solvatur, retro- fингatur non esse translatum dominum. d. 30. n. 53. & 19. p. 379
 Et ait id sit speciale in eo pacto, vel ceteris pa- ctis commune? n. 54. & 55. ibid.
 Pactum legis commissoriaz verbis obliquis in venditione conceptum, neque vere, neque fidè impedit quin ab initio dominum rei emptam in emptorem transferatur, in d. id esse translatum supponit, sed ad venditorem transversurum pretio intra diem non soluto, ibidem, num. 57. ibid.
 Pactum de retrouendendo à pacto legis commis- soriae in quo differat? d. 32. n. 2. & 3. p. 390
 Pactum de retrouendendo per se solum omni iure licitum est, nec venditionis contractum, cui accesserit, de usura suspectum reddit, nisi alia interuenientia circunstantia, & conjectura, ex quibus apertus arguitur animus sceneratitum mutuum exercendi sub praetextu emptionis, & venditionis, & quæ illæ sint? remissione. d. 31. n. 7. p. 383
 Pactum, cuius mentio fit in 1. si à re 7. Cod. de pa- ct. inter empl. & vendit. in quo differat à pacto le- gis commissoriaz, & à pacto de retrouendendo? d. 32. n. 17. p. 392
 Pactum in continentis contrahui adiectum, eius coherentia vestitur, & informatur, ipsique le- gem dat. ibid. n. 20. ibid.
 Et an id indistincte procedat non solum in contractibus bonæ fidei, sed etiam stricti iuri? remissione. n. 21. p. 393
 Pactum de retrouendendo obliquis verbis conce- ptum ultra actionem exempto, vel vendito ex ipso contractu resultantem, producit actionem in factum, seu præscriptis verbis, tam respectu emporis agentis ad pretium re oblata, quam respectu venditoris ad rem agentis oblatu à se prelio. d. 32. n. 21. p. 393
 Pactum legis commissoriaz non magis impedit ve- ram dominij translationem ex causa venditionis, & traditionis, quam pactum de retrouendendo,
- & quare? ibid. n. 2. ibid.
 Pacti legis commissoriaz ratio, vt precio tempore statuto non soluto venditio resoluatur, an ea- dem militet in pacto de retrouendendo? ibid. n. 30. p. 394
 Pacta legis commissoriaz, & additionis in diem faciunt, vt corum conditione eveniente fru- citus interim ab emptore percepti vendoris restituendi sint. ibid. n. 32. ibid.
 Idem in pacto de retrouendendo ad illorum formam (hoc est verbis directis) concepto sine ex pacto vendoris, sive emptoris. ibid.
 Pactum resolutum verbis directis venditionis adiectum eius resolutiōnē ipso iure operatur, quasi nunquam a venditore dominum rece- fisset, nec id speciale est in pactis legis com- missoriaz, & additionis in diem. ibid. num. 34. p. 394
 Pactum ex re, vel super re alterius contrahendo in- terponens censetur quasi illius procurator id fecisse, atque ita vitium ei absque cessione actionis acquirit. d. 32. n. 74. p. 398
 Pactum de retrouendendo in continentis venditioni verbis obliquis adiectum non officit, quod rectificatio illius virtute facta definit fieri re non integra post primum venditionis contractum initum, ac rei, & pretij traditione confirmatum, ibid. n. 95. p. 401
 Pactum, quo quis se alterius hominis subditum, ac vassallum facit ad personalia seruanda esse, quod traditur, de lictis, nec iure improbatus intelligi- gitur. ibid. n. 77. p. 485
 Pactum etiam iuratū, quo quis ratione feudi, vel vassallagij se domino ad personalia seru- tia perpetuo obligat, ex causa beneficij ab eodem accepti libertati non officit, & quare? d. 35. n. 79. p. 485
 Pactum de retinendo liberum hominem in pignus ex causa aris alieni, ab illo contracti, iure non sustinetur. ibid. n. 110. & seqq. p. 490
 Palac. Rub. & Did. Castellus taxantur exitimatio- nes praesciptionem contra vxorem matrimonio- durante, velut agere impeditam non currere. d. 9. m. 1. & 5. p. 88
 Papa curatorem Regi minorian dare possit? d. 4. n. 82. & 85. p. 43
 Iudex est inter supremos Principes, superio- ren in temporalibus non recognoscentes. d. 22. n. 23. post med. p. 277
 Papa in materia sui natura spirituali potest quan- doque, certis ex causa temporalis iurisdi- ctionis casualiter exercere. d. 4. n. 84. p. 43
 Legitimare potest etiam quoad temporalia fi- lios illegitimos Regum, ac Principum, supe- riorem non recognoscit, non etiam alio- rum, nisi sibi sint subditi ratione temporalis iurisdictionis, nec dispensare ad eum effectum in radice matrimonij irriti. d. 4. num. 83. & 84. p. 43
 Non tenetur ex iuri necessitate sequi consi- lium Cardinalium, sed ex decencia tantum. d. 4. n. 85. ibid.
 Statuere non potest, quod matrimonium ra- tum, sive presenti consilio perfectum, per sub- sequens

Index Rerum.

- sequens copula consummatum diuinatur, d. 19. n. 21. p. 238
 Papa duo si per schismata simul electi sint, quorum quis sit verus, & indubitate Ecclesia Præful sciri non possit, quid faciendum? diss. 4. num. 38. p. 38
 Papa tetra ratione temporalis iurisdictionis sub- iecta secundum leges Canonicas gubernatur, etiam inter laicos. d. 27. n. 24. p. 343
 Vide rursus in verbo Rom. Pomif.
 Parabolani qui olim essent? d. 35. n. 72. p. 483
 Paraphernalia vxoris bona quæ dicantur, d. 2. n. 62. p. 20. & d. 9. n. 7. p. 88
 Tacite pro eorum securitate, ac refutacione folio matrimonio mariti bona hypothecata ha- bent, quamquam hæc prælati iure respectu anteriorum mariti creditorum non gaudeat, in quo à dote differunt. d. 2. n. 64. p. 20
 Marito tradita, dotalibus in multis etiam olim æquiparata sunt, d. 9. n. 28. p. 91
 Si non fini marito tradita, non est illi priua- tiue legitimis eorum administrator, sed cumulatiue cum uxore, ita vt hæc administrare quo- que possit, quadam tamen inter virumque ad- habita prohibent, diss. 9. num. 29. ibidem.
 Parentes viriisque linea iure Authenticorum, filio in testamento absque liberis defuncto, simul cum ip- sius filii fratribus succedunt, iuxta gradus prærogativam, iure vero Regio Partitum, à de- fundi fratribus, qui sibi succedunt, excluden- tur, ac denique iure Regio nonissimo vice versa soli admittuntur, exclusi defuncti fratribus. d. 11. n. 107. verl. Illud obiter. p. 128
 Etiam ex testamento filiis omnino ex duabus tertis hereditatis partibus, quæ besseri confi- ciunt, apud nos succedunt, in altera tantum ter- tia parte libera filii dispositione reliqua, ibid. p. 129
 Participium & gerionium futuri temporis, condi- tionem, & formam præcisè obseruandam inducit d. 7. n. 53. p. 78
 Partis quod partem idem ius, ac iudicium est, quod totius quod totum, diss. 4. num. 20. pag. 35
 Partitum leges in dubio leges iuri communis corrigit non censetur, sed iuxta eas carum- que distinctionem accipienda sunt, diss. 19. num. 43. pag. 333. & diss. 26. num. 88. circa fin. pag. 441
 Pater pro sui redemptio an possit filium inuitum obsidem date? d. 35. n. 143. p. 497
 Pater maiore in filium potestate gaudet quam curator in adultum, d. 1. n. 65. p. 9
 Imo illa propriæ potestas est, hac non item, d. 1. n. 45. p. 8
 Suum ipso iure facit quicquid filius, quem in potestate habet, acquirit, diss. 1. n. 35. p. 7
 Non tamen bona filiorum, ex linea materna de- lata, ipse acquirit quoad proprietatem, sed quoad viamfructu tantum, nec quæ matrimonij causa filiorum collata sunt ab altero coniuge. d. 7. n. 3. p. 74
 Aduentiorum filii bonorum, in quibus viamfructu habent, est solus legitimus administrator tam in iudicio, quam extra. d. 9. n. 11. cum seqq. ubid late declaratur. p. 89
 Apud hostes decedens fictione legis Cornelie patriam potestatem, & carera iura civilia, tam quoad testamentum ante captivitatem factum, quam quoad testamentum sui successione per- de conseruat, ac si ante captivitatem decessisset, d. 29. n. 54. p. 370
 Periculum maximè in actu serio, quale instrumen- tum est, multe minus quam aliud delictum pre- sumitur. d. 10. n. 48. p. 101
 Eius ratione potest etiam laicus ad Ecclesiasticum iudicem trahi, ab eoque puniri, & quare i. d. 10. n. 36. p. 99
 Perpetuatio

Index Rerum.

Perpetuatio quarumque actionum in 40. ann.
fit per litis contestationem super eis factam. d.26.
n.92.p.334

Non est sublata per 163. Tis. aduersus Ant. Gom.
ibid. cuius fundamento fit fatis. disser. 26. num. 93.
pag. 335

Petitionalia quæ sunt persona morte extinguntur,
neque in eius successorem, etiam viuercalem,
transfunt. d.35.n.105.p.488

Petitionis ad indicium relata verbum quid signifi-
cat. d.26.n.86. post med.

Petri Mangrela secura traditio, falsumque eius
fundamentum ex Baldi doctrina sumptum nota-
tor. d.12.n.68 p.146

Pct. Nupius de Añedano, ad hoc vt chirographum
recognitione executioni mandari possit,
exigens vt ante omnia constet, illud suisse re-
cognoscere lectum refellitur ob prævia lectio-
nis presumptionem, que contra recognoscen-
tem adest. d.25.n.38.n.313

Generaliter etiam exigit, quod chirographum à
recognoscente impugnatum non fuerit, ductus
authoritate Roder. Suar. cuius doctrina expen-
ditur. d.25.n.39.cum 6. seqq.p.313

Accipiens isti aliqui recellendus, de impugna-
tione chirographi ex aliquo defectu, qui ipso
iure presumatur, dum contrarium ab aduersario
non probetur, non de impugnatione alio modo
recognoscere facta, & quare? d.25.num.46. & 47.
pag.314

Commendatur, ac declaratur loquens in terminis
quarundam legum Regiarum, nec recte ab
Azeedo perceptus, d.26.n.46.p.327. cum seqq.
vñque ad n.61.p.329

Petrus Augustinus Morla taxatur, dum specialem
exigit hypothecam, vt conductor, à singulari
succubore expulsi, interesse consequi ab eo
possit, quasi generalis non sufficiat. disser. 20. n.12.
pag.247

Pignoraria actio vide *Actio hypothecaria*.
Pignus prætorium minime constitutur per instru-
mentum, ex quo executio competit, nisi in eo
adit obligatio honorum, & traditio saltem facta
per constitutum, vel similem actuam, d.20.n.19.
& 20.p.249

Pignus creditoris propriæ non consistit, sed potest
consistere vendita habita fide de pretio ante rei
traditionem, quæ quasi pignus quad hoc habe-
tur ut eam vendor tradere non cogatur nisi
pretio soluto. d.30.n.14.p.375

Pignoris à creditore venditi natura illa est, vt re-
soluta quocumque casu venditione dominum
per eam in empore translatum ipso iure re-
solutor, & penes antiquum dominum, nempe
debitorem permaneat, disser. 32. numer. 37.
pag.393

Pignus debitor creditoris tradens, ad illud recuperan-
dum, soluto à se debito haber actionem pi-
gnoriationis, & rei vindicationem, disser. 32.
n.45.p.396

Pignora & hypotheca inspecto effectu non per-
sonam obligant, sed rem sequuntur, & res, quæ
illis tenentur cum suo onere transiunt ad quem-
libet possessorem, secus inspecta origine obliga-
tionis, & quare? d.35.u.15.p.472

Plus minus dictio, certam quantitatam quæ ex
expressione constat, minime auger, vel minuit,
d.24.n.1.p.310

Plus cautionis est in re, quam in persona, d.28.n.7.
pag.319

Plus & minus non mutant rei substantiam, nec va-
riante speciem. d.32.n.100.p.491

Pobladores Regni Granatensis qui & an & qua-
liter alio le transferri possint & de eorum causis
cognoscat confidit quod vocatur de Poblacion
in Senatu Granatensi, Disserat. 35. numer. 83.
pag.485

Penale nomine legare quid sit! d.35.n.35. cum 5.
seqq.p.477

Penalitatem ex Praetoris edito prodita est in
eum, qui in albo proposito iurisdictionis per-
petua causa, corruperit, quæ ex rationis identi-
tate ad similes calus extenditur, disser. 7. n. 27.
pag.73

Populi pro Regis iuribus, quæ debent, possunt
post eorum eriam licitationem, & additionem
alii factam, illorum incipitationem pro codem,
vel minore priori à Principe, imperare. disser. 17.
n.37.p.223

Portio minoris dictam ab Erasmo commendatum
referatur. d.7.n.42.p.75

Postionum vñsi olim Iurisconsulti, & Imperato-
ribus, antiquisque Pontificibus fuit inconspicuus;
posteaque in iudicis receptus, & a nouioribus
legum. & canonum conditoris probatus, d.22.
n.20.21. & 23.p.276. & 277

Illi facta responso in quo differat ab instru-
mentorum editione: disser. 21. n.25. cum 4. seqq.
pag.278

Vbi varia differentia rationes referuntur, ac re-
felluntur, & vera traditur n.30.p.279

Vide rufus in verbo *Resu*.

Possit dicunt, quod iuste, & honestè possumus;
non quod nobis vnde est lege refrangere, etiam si
ex tellatoris dispositione quid ad nos pertinet,
& quare? d.35.n.45.p.474

Possit id dicimus, quod commode, & honeste possu-
mus, d.6.n.28.p.62

Possessorum remedium non competit, vbi ade-
tantum obligatio personalis, d.35. n.162.p.504

Possit dicunt, qui quod per se facere nequit, per
alium ex iuri permissione possit. d.11. n.101.
versus fin. p.123

Possesso cùm facti sit, non potest iure civili infi-
mari, & qualiter hoc procedat? disser. 14. n.60.
pag.175

Possesso, cùm facti sit, non potest iure civili in-
firmari, & qualiter hoc accipendum sit? d. 14.
n.60. ver. Nec obstat. pag.175.

Rei emphytentia vel feudalismus, ab emphytentia,
vel vasallo vendentes emptori i tradita absque
domini directi consensu, & approbatione nihil
valer ut nec valer venditio ipsa, disser. 19. n.51.

Pag. 242

Possessor rei censita cogi potest onus cognoscere
correspondens fructibus, quos sine percipere
potest, vel rem dimittere, d. 34.n.56.pag.453

Possessor cuiuslibet rei censu subiugat, etiæ alia
possideatur ab alio infolidum pro redditu ex
plurimorum sententia conuenient potest, idque
praxi receptissimum est, disserat. 34. numer. 8.

Et quid in punto iuris? n.58.p.453

Possessor singularis rei censitæ, etiæ censu onus
agnoscet, non potest teneri ratione fructuum,
quos non percipit, sed pro perceptis à se durante
possessione respectine, & pro ante decursu agi
debet aduersus antecessorem, qui percipit illos,
& quare? d.34.n.57.p.453

Possessor singularis rei censitæ non eo magis te-
netur pro redditibus ante decursus, quod cre-
ditor diligeretur in perendo eos ab anteces-
tore, nec consequi potuerit, & quare? ibid.n.58.
ibid.

Possessor

Index Rerum.

Possessor rei tributarie tenetur pro reliquis an-
tecessoribus, sine pro tributis temporis, adeò vt
contrarium effici pado nequeat, & quare ibid
num.59.ibid.

Possessor rei tributarie tacite rem ipsam tribu-
tariam, & cetera eius bona pro tributis ha-
bet à iure obligata, quæ ratione, & pro pra-
teritis tenetur; quod ius postea restitutum est
ad euentum, vel alio titulo acceptum à
privato, secus si à Principe, seu fisco, & quare?
d.34.num.60. & seqq.p.444

Possessor singularis rei aliquo onere affecta cum
fide, & bona fide præscriptione longi tem-
poris tutus est, ne aduersus eum agi possit actio-
ne in rem scripta, putat metus, vel similis, d.34.
num.70.p.416

Idem in possessor rei hypothecata, nisi cau-
sam, & titulum habeat à non domino mala fide,
& quare? ibid., n.71. & 72.p.456

Possessor bona fide, & cum iusto titulo, rei af-
fecta aliquo iure pro debito momentaneo, ne-
que tractum successuum habente longi tempo-
ris spacio, ab ipso possessionis initio compara-
ndo, legitimè id ius præferbit, secus si fide
affecta tali iure pro debito successivo reali, ibid.
num.78. & 88.p.459. & 461

Possessor tertius rei censita longi temporis pos-
sessione, etiam cum bona fide, & titulo habita,

census oneri non præscribit aduersus eius do-
minum, seu creditorem, dum debitor non es-
sauit in solutione reddituum, disser. 34.num.82.

pag.460

Nec allegare potest, quod census, dominus
potuerit impedimentum sibi ex debitoris solu-
tione adueniens removere, cum recusando, & ad
possessorem ipsum potius recurrendo, & quare?
cum seqq. num.ibid.

Possessor rei, cui onus affixum est, non conve-
nit nominis proprio, sed illius, qui primus
onus imposuit, quæ ratione res ipsa dicitur
conveniri, vtpotè primum debitorem, qui
onus illud rei imposuit representans. d.14.n.57.
pag.175

Possessor ac prævenientis causa in iure passim
melior habetur. d.4.n.75.pag.41

Posterorum appellatio eadem est, quæ & liberto-
rum, & descendenter, quæ omnes inferiores
tantum, non etiam superiores continentur,
quicquid latius id vocabulum Duarum vñ-
per. differat. 11. numer. 60. & 108.p.129 med.

Pag. 115. & 129

Posterorum vocabulum propriæ non referunt ad
quilibet successores, etiam extracos, sed
ad solos descendentes. d.11.n.108.vers. Vnde pri-
mo, post prime p.129

Potestas mariti in uxori merè civilis est,
vtpotè directa ad gubernandum tam personam
vxoris, quam res. d.1.n.39.p.7.

Longe diversa est à potestate curatoris, cui
maritus minor subiectus est, adçoque recte se
cum ea comparatur, & concurrere potest. d.1.
n.40. & 1.p.7. & 8.

Proprietas potestas est, denotans mariti superio-
ritatem in personam, & res vxoris, licet di-
versimode. d.1.n.41. & 1.p.7. & 8

Apud Gallos ex veteri eorum more per omnia
patriam potestatem æquabat. d.1.n.41.p.7

Potestati aliecius subiectus recte potest alium
sibi subiectum habere respectu diuersa potes-
tas, alias secus, disserat. 1. numer. 5. & 38.
p.4. & 7.

D. D. Vela Disser. Inris Tom. I.

Pragmatica Regis Alphonsi, quæ Bullam Nicolai
V. de censibus sublequitur, aperte exigit, vt
census super re certa constituantur, d.18.n.70.
71. & 72.p.358

Pragmatica anni 1625. de premio reductionis
ærea moneta ad auream, vel argenteam, re-
fertur, ibid.num.8.p.359

Prædia, quibus onus, vel ius reale inhæret, cur di-
cantur id debere, & pro eo conueniri & iudi-
cari, non persone? d.35.n.14.p.472

Prædo, sive violentus immobilium possessor, pro-
prie fuit non ei, tenetur ramen vt fur condic-
tia actione, & rei vindicatione. d.32. numer. 66.
p.422

Prælatis Ecclesiasticis libera facultas iure conce-
sa, feudum vel emphyteum, per mortem
vitimi possessoris ad Ecclesiam redireta, iterum
alijs concedendi, qualiter accipienda sit disser. 15.
n.75.p.191

Præscribere, quis longo tempore potest rem acce-
ptam in vxore ex contractu, etiam ab
matribus interueni celebrato, & multid magis debitu-
tum, ab illa non exactum, & quare? d.9. n.50.
p.93

Præscriptio introducta est tam in favore possi-
denti tempore legitimo cum bona fide, &
titulo, quam odio domini aut creditoris intra-
di tempus petere negligenter, & ad litum ma-
teriam amputandam. disser. 34.num.73. & 83.p.437.
& 480

Præscriptio regulatæ non currit contra impe-
ditum de iure agere, nisi in eius huius potestate
impeditum removere, & id non removit,
ibid.num.74.p.438

Præscriptio hypothecata actionis tertio rei hy-
pothecata possessori per longi temporis spa-
cium contra creditorem competens ab ipso
possessionis initio currit non à dicta excus-
tionis, & quare? d.34.num.71.ibid.
Et an idem sit in tertio censita possessor. ibid.
num.76. ibid.

Præscriptio anni redditus respectu tertii posses-
sori rei censita aduersus dominium, seu credito-
rem currite tantum incipit ab eo die, quo
principalis debitor, etiæ hæres in solutione
cessauit. d.34.n.77.ibid.

Præscriptio iuris pro annis præstabilitibus sive
ex contractu, sive ex testamento debitis incipit
à tempore cessationis, licet quoad vnam, vel
plures prescriptiones differentia sit inter con-
tractus, & legata. disserat. 34. numer. 81.
pag.459

Præscriptio actionis merè civilis, putat ad ex-
equendum redhibendum, vel similia, etiam cum
mala fide debitoris, in d. & contra Ecclesiæ,
& loca pia procedit. d.8.n.14.p.82

Actionis personalis ex debito descendenter,
solutioni similis quoad hoc habetur, ve præ-
scriptionis exceptione probata, liberatione
debitor confequatur, ac si vere soluisset. disser. 3.
n.19.ibid.

Ex se non sufficit ad tollendum debitus, nisi
quatenus arguit solutionem ex transuersu tem-
poris, Regis legibus definiti, disser. 8. num.21.
ibid.

Si simpliciter allegatur, videtur cunctum bona
fides implicite allegata. disser. 8. num.28. pa-
gin.8;

Quod non currit aduersus ignorantem ius sibi
competens, vel factum ex quo tale ius descen-
dit, nonnulli existimarent; sed contrarium tan-
gunt. DD d. quam

Index Rerum.

quam verius , ac recipiis defendit. d.8.n.30.
& 32.cum seqq.ibid.
Licet curat contra ignorantem ius suum , vel factum , ex quo illud prouenit , ignorantia tam non restituere competit ex generali clausula , si qua mibi infra causa videbatur. dissert.8. n.35. p.83
Si sit longissima , putat 30.vel 40.annorum , restitutio quoque beneficium excludi plurimi existimarentur ; sed contraria sententia restitutio admissa est quoniam , tunc , ac recipi est , in praxi seruanda. dissert. 8.n.36.& 37. p.84
Si sit centenaria , non aquae aduersus eam restitutio admittitur , ex viore , ac tunc sententia , & quare ? d.8.n.38.ibid.
Potissimum illum finem habet , ut lites minuantur , d.8.n.39.ibid.
An & quando curat contra vxorem in bonis paraphernalibus ? dissert.9. numer.1. & seqq. p.88
Et vide sup. verbo *Palacium Rubens*. Alienatio- nis verbo continetur. d.9.n.4.ibid.
Et de intellectu latè. à num 42.p.92
Contra filium patris potestare durante regulariter non currit , in illis nempe bonis , in quibus parti vñsfructus queritur , quod in maternis , vel alii aduentitiis regulare est. d.9.n.2. & 10.p.88.& 89
Currit tamen in illis aduentitiis bonis , in quibus parti vñsfructus non queritur , nedium si ab initio vñsfructus patri non potuit , pro quibus filius san. perfectæ etatis , potest absque patris consensu per se in iudicio agere , sed etiam in illis aduentitiis , in quibus vñsfructus patri queri potuit , ceterum eius facto quiescit non est , licet in his filius etiam perfectæ etatis agere iudicio nequeat absque consensu patris. d.9.num.12.p.89.cum seqq.vñ que ad num.26.p.90. vbi latè differentia ratio traditur inter enim , & alterius generis aduentitia bona.
Ordinaria , scilicet longi temporis , alienatio legalis est , & alienationis verbo continetur , adeoque prohibita est. si alienatio sit prohibita. d.9. num.43.44.& 46.p.92.& 93
Longissima 30.vel 40.ann. sub alienationis prohibitione excludit non censetur , aduersus Anton. Gom. recte taxatum à D. Ludouic. Molin. d.9.n.46.p.93
Etiam ordinaria , sive longi temporis , non includit sub alienationis prohibitione non simpliciter facta , sed cum modificatione , putat absque decreto , vel alia solemnitate , & quare ? d.9.n.47.ibid.
Omnis ex eo tempore currit , ex quo ius ipsum competit , & in iudicium deduci potest. d.26.n.3.p.320
Introdacta est ad extinguendum aliquod ius formatum , & in eis deductum. d.26.numer.13. p.322
Iuris exequendi , iure nostro Regio decennij spaciū habet , idque tantum conceditur iuri ex eo poluo iam producto. diss.26. n.1. & 25. pag.35.& 322
Iuris exequendi ex chirographo recognito , dumtaxat currit à die recognitionis d.26.n.19. p.322
Ius demum à die recognitionis incipit , si chirographum putum sit , secus si conditionale , vel in diem , quia tantum currit à tempore euentientis poitea conditionis , vel aduen-

tu diei. d.26.n.28.p.323
Iuris executivi , tunc demum ex vi ordinis legum Regiarum procedere debet prescriptio- nem iuris ordinarij , cum vtrumque ius ab initio simul competit , secus si primò ius ordi- narium competit , quia id primò praescribitur. d.26.n.71.p.330
Quod per solam executionis petitionem , & instrumenti productionem in iudicio factam intra tempus ad excequendum datum inter- rumpetur , quasi lis per eam videatur con- testata , nonnulli existimarentur. dissert. 26. num.82. pag.331
Sed contrarium tanquam verius defenditur , à num.83.p.332
Non omnis per solam citationem uiuenter interrumpitur , sed merè odiosa , at qua etiam fauorem continet , ut prescriptio ordi- naria longi temporis , titulum , & bonam fidem exigens , non nisi per litis contestationem interrumpitur , & quid iure Regio. d.26. num.88.pag.333
Quo per solam citationem interrumpitur , à tempore interruptionis denud inchoanda est iuxta antiquam actionis naturam , quæ vero per litis contestationem , qualifcumque vi- te sit , in 40.annos perperuatur seu pro- gatur. d.26.n.92.p.334
Prescriptio temporalium actionum odiosa cen- scetur , & quare ? In eaque dies cœptus pro completo non habetur. dissert. 8. num.14. ad fin.p.82
Presumptio iuris violenta , quæ iuris , & de iure vulgo dicitur , probationem in contra- rium regulariter non admittit. dissert.12.n.83. pag.148
Quæ fortior est , minorem vincit. dissert.21. num.73.ad finem.p.270
Iuris tantum quæ contra aliquem adest , es- set per contrarium ipsius probationem. d.25. n.45.p.313
Præstatio annua quæ ex contractu debetur , non minus quamque debetur ex legato plures sub se includit pœnia iones annuas & à an vira- que vñica prescriptio tollatur. dissert.34. num.80.p.459
Presumptio inducta ex desuetudine numerato venditi , quod in futurum velit quis sub pre- tio fide vendere , repugnat hominum naturæ & desiderio res suas illas conservandi. d. 30. num.73.p.381
Prætor in editio à se proposito in 1.a*tit Prætor Tiff de iure delibet* . quæcumque hereditaria bo- na , tam mobilia , quam immobilia complecti- tur , & non tam profexit pupillis , ad quos hereditas delata est , quam vñterioribus here- dibus , qui pupilli demum intra deliberandi tempus non aduentibus , defuncto successuri forent , & quare ? dissert. 5. numer.41.& 42. pag.54
Nedum tutoribus prohibuit voluntariam bo- norum , hereditariorum diminutionem , sive alienationem , sed etiam eis adiutoria præclusa , per quem ad necessitatem deueniretur per actio- num exercitium. d.5.num.43.ibid.
Dum suis heredibus abstinentia beneficium concessit , non ab eis abstulit sui hereditis ex- stentiam , seu dominij continuationem ipsa iuri communis competenter , nec eius effec- tus , sed tantum eos liberauit oneribus he- reditariorum non sponte suscepit. dissert. 11.n.46. & 47.p.113°

Index Rerum.

Eius editio Carbonianum , & inde prodita transmissio explicatur. dissert. 11. numer.115. pag.134
Pragmatica anni 1613 circa Regni reformatio- nem emanata cap. 19. vers. 1. si se easare , ubi de priuilegiis minorum matrimonium contra- hentium agitur , refertur. dissert. 5. numer.1. pag.49
Nil aliud indulit minoribus matrimonium contra- hentibus , quæ speciali matrimonij fa- vore eisdem subducere a iuris regula , illis sub curatorum iugo confituntur , minime bonorum iurorum administrationem permittente. d.5.n.5. pag.50
Minores , postquam sub curatore sunt matri- monium ineantes , & coparant adolescentibus , qui ab initio sine curatore uiuere elegantur , quorum instar administrationem non liberam , sed restitutio obnoxiam recipiunt. d. 5.n.6. p.50.& d.6.n.40.p.64
Nullum alium finem habuit , quam minores præmio , ac favore alicere ad matrimonium contra- hendum. d.5. num.15.p.51.& d.6.num.34. pag.63
Et impugnatur. à n.48.p.144
Precibus fructu imperatur quod iure communi conceditur. dissert. 1. numer.18.p.6. & d.17.n.6. p.17
Prælium , postquam sub curatore sunt matri- monium ineantes , & coparant adolescentibus , qui ab initio sine curatore uiuere elegantur , quorum instar administrationem non liberam , sed restitutio obnoxiam recipiunt. d.5.num.16. & 20.p.51.& 52
Etsi generaliter loquatur de minoribus coniu- gatis , adéoque generaliter , & indistincte acci- pienda videtur tam de minoribus curatore parentibus , quam cum habentibus , re tamen vera solum intellexit de minoribus curatore parentibus , quia de illis non habentibus similiiter accepta , nihil quoad eos ope- rarentur. dissert. 6. numer.1. 20. & 21. pag. 59. & 61
Adminstrationem eis simpliciter concedens , etiæ iuxta potissimum verbi significationem vi- dicator plenam , & integrum absque spe resti- tutionis concilie , tamen iuxta subiectam materiam , & irregulariter pragmaticas casum , talem non intellexit , sed restitutio obnoxiam , non nullum aliud minoris etatis priuile- gium illis abstulit , quia non tam eis favo- rabilis est , quam odiosa. d.6. num.1. 19.22.23. & 54.p.59.61.62. & 65
Minores , matrimonium contra- hentem , maio- rem non reputat neque hingit. dissert. 6.n.31. pag.63
Æque respicit res vxoris , ac proprias mariti minoris , & id eas parvotiter determinat. d.6.n.33.p.63
Si minori coniugato curam bonorum vxoris sue concessisse , plura specialia aduersus iuris regulas contineret. d.6.n.37.p.63
In verbis illis , fin tener necessitat de venia , non significat , minorum coniugatum codem modo ab anno 18 bona sua , & vxoris administrare posse , ac si etatis veniam à Principe impre- stat , sed non egere veniam ad renouendam à cu- ratore administrationem , & in se transferen- dam. d.6.n.41.p.41
Si æquiparare omnino minorum matrimoniū contra- hentem ei , qui etatis veniam imprestat , codem modo illi administrationem concederet , ac si maior à Principe factos fieret , atque ita viceretur verbis , omnimodam simili- tudinem denotantibus. d.6.n.42. ibid.
Non minus singulare , ac priuilegium ius continet , quæ Principis venia , inq ea longe auorabilis. d.6.n.48.p.65
D. D. Vela Dissert. Iuris Tom. I.

Concedit administrationem minoribus con- ingatis , vt minoribus , nulla facta inquisitione verum capaces sint , necne , & quare ? d.6.n.49. p.63
Illa ratione nititur , vt hominum propagatio- ni , statusque matrimonialis felicitati , ac fre- quentia supperbias feratur , qua ratio non tan- tum refertur ad priuilegium minoribus indul- tum , sed & ad alia , majoribus quoque 25.an- nis ex eadem matrimonij causa concepta. diss.7. num.13. & p.70
Imitata videtur in sua dispositione antiquas leges Iulian Mæcillan de maritandis ordinibus , & Papam Poppeam. dissert.7.num.15. p.71
Non supponit præcisè , minores ante tacitum 18.annum matrimonium contra- hente debere , sed id casuiter evenire posse , & quare ? d.7. n.49.p.76
Praxis Neapolitani consilij , & intelligentia legi- ne cui , 32.Cade locaro , à Nicolo Gizzarello , & alii tradita refertur. d.12.n.6.p.138
Et impugnatur. à n.48.p.144
Precibus fructu impetratur quod iure communi conceditur. dissert. 1. numer.18.p.6. & d.17.n.6. p.17
Prælium ad rationem vicechimæ pro millario , vt eius valori æquivalat , & iustum sit , planè exigit rem cœnui suppositam securam esse. d.29. n.5. & 57.p.363. & 370
Præsum quodcumque vbi accidit , ibi contractus empionis , & venditionis interuenire censetur. d.32.n.110.p.401
Præsum iustum quomodo exigatur ad census con- signatiū iusticiam ? d.34.n.39.p.449
Primogenitus tantum admittitur in Regni succe- sione , idque iuri diuino , naturali , & positivo , conseruatum est , & apud Hispanos aperte- sima lege Gothica , & Regia partite confirma- ta. d.4.n.55.p.39
Vix patre dececedens , primogenitura ius tran- mittit ad ipsius liberos exclusis patru. d.11. n.80.p.119
Ruris vide in verbo *Maioratus*.
Principis regulariter ius commune cum catetis habet. d.1.n.10.p.4
Minor , cum solus Regnum administrat , omni- ñdo consilio indigeret , idque requirere , ac sequi- tenetur non ex sola humanitatis , & honestatis ratione , sed ex ipso iuri necessitate , iuxta vim , quam directuum vocant. dissert.3.n.17. p.26
Tunc dicitur solus Regnum administrare , cum non tantum absque curatore agit , sed & sine alio , sponte à se in familiarem , seu domesticum confundit (quem vulgo priuatum dicimus) alimpro. d.3.n.18.ibid.
Etatis veniam minori non concedit nisi des- deranti , & qualiter hoc procedat ? d.6.n.52. p.63
Seculatis nœquit sua lego iuramentum præ- standum irritare nedium directè , & immedia- te , sed nec indirecte ac remote , & quare ? d. 10. num.61. & 62.p.102
Etsi possit irritare contractum , cui iuramen- tum accederet , adhuc iuramentum ipsum sublatio contractu per se substitetur , & ser- vandum esset. d.10. numer.63.ibid.
Ecclesiasticus potest indirectè matrimonium clandestinum irritare , & quare ? dissip.10.n.62. ibid.

Index Rerum.

Nulos in tertij prædictum statuere quicquam
cenfetur, nec de potestate ordinaria potest. d. 16.
n. 53. p. 110

Etsi in locatione rerum suarum non debet esse
prioris conditionis quam prius, non tamen
ex eo prioris conditionis esse censendum est,
quod priori carum conductori locatione finita
pro pretio ab altero oblatu relocare tenetur,
idemque in Republica, & Ecclesia, & quare?
d. 13. n. 30. iunctis n. 34. & sequentibus p. 155. ac
n. 35. p. 156

Principis ad rationem vera, & legitimam gubernationis, non omnibus suis partibus absolutus
requiritur, d. 4. n. 93. p. 46

Principis consensu a consenserudinem indicandam
an requiratur inter communis controversiam est;
sed apud nos est expedita ex legibus Regius, talen consensum planè desiderantibus,
qui nedum interueniunt in actibus, ex quibus Hispania consuetudo, ut Reges aduliti absque curatore Regni gubernaculum suscipiant, inducata est, sed & populi, seu Regni, illis actibus
cum possit non contradicentis, diss. 3. n. 31. & 32.
pag. 17

Interesse pecuniarium tantum consideratur, ipsi
obueniens ex administratione locatione bonorum eius, que per alios publicè fit, non verò affectio, vni magis quam altericandi idemque in Republica & quare? diss. 13. num. 36.
pag. 156

Maior potestas, ac fidei observatio, secum contrahebitus exhibita, faciliorem, ac firmorem, rerum eius acquisitionem facit, idemque in Republica, d. 34. n. 45. p. 157

Bona priuata locata non possunt ipsi Principi pro pensione obligata esse, nisi eorum honorum dominium latenter in conductorem transferreantur, idemque in bonis Republica, diss. 13. n. 47. ibid.

Principis excolat, ut ab initio potest certam præscribere taxam annorum redditum quantitat, si & ex post facto potest illam angere emptoribus, qui cum argentea moneta census premium persolvissent, ut in eadem sibi redditus soluerentur in pactum tempore habili deduxerunt, & quare? diss. 28. numer. 84.
pag. 359

Principium legis, sive generale, sive speciale, intellectus lumen præbet exercitii eius partibus, vel generaliter, vel specialiter accipiantur, diss. 11. n. 106. p. 127. post prime.

Addit. Dom. Ioan. del Castill. post alios à se re-latos controuersiam. 4. c. 4. n. 27

Priuatis præsupponit habitum, diss. 27. num. 38.
pag. 344

Priuatis Principis minoris, sive qui tantum eius gratiam meruit, vni faciliare, ac domesticum ipsius consultorem eligeretur, iure opinio, quod ad Republica gubernium justissime administrationem attinet, curatoris vices gerit. d. 3. n. 22. p. 26

Privilegium aliqui concessum secundum morem præteritum, non est condicione, sed paron, & certum, licet de tali more non constet. d. 24. n. 12. p. 298

Probare nemo recte dicitur aliquid ita esse, dum id tantum probat, quod ab eo contingit abesse. d. 3. n. 35. p. 27

Probandi facultas angustanda non est, d. 12. n. 42. ad fin. p. 143

Probato superflua eius quod probatum non re-luat, non admittitur, diss. 12. num. 4. p. 138.

& dissentat. 24. num. 71. pag. 304
Vbi facienda est in ea re, quæ ex peculati ipsius natura non magis testes exigit, quam instrumenta, prout in contractibus regulare est, pacem vim obtinet per testes facta, ac per instrumenta, diss. 12. num. 10. & 42. ad fin. pag. 8. & 142

Testium, cum diuino prolita sit eloquio, sui

natura dignior est, quam in instrumentorum, d. 12.
n. 43. p. 143

Per quinque testes, vim habet publici instru-

menti, & eo quoque casu admittitur, quo per illud tantum probatio exigatur, ac per testes prohibetur, & qualiter hoc procedat. d. 12. n. 71.
d. 72. p. 146. & 147

Debiti, in chirographo à debitore negato con-

tenti, ad viam executivam sufficiens non est,
d. 23. n. 31. p. 287

Vide rufus in verbis Instrumentum, Testes.

Procuratio Regni, summiq[ue] consiliori, vice po-

puli Principi assistenti, cumque representanti, d. 3.
n. 32. p. 27

Regnum Hispania in actibus, in quibus ad-
miserunt, Regem minorem solum absque cura-
torio regim[en] suscipere, non possunt dici
ex aliqua rime occurrenti causa id solum pér-
missibile, aut expediens indicasse, nisi à contem-
dente hoc ita cuenisse talis causa ostendatur,
d. 3. n. 34. ibid.

Nulla alia causa moueri potuerunt, quam quia
ita expediens iudicarent publice Regnum
quieti, qua ex eorum administratione per cu-
ratores facta non parum turbati solet, d. 3. n. 49.
pag. 297

Procurator ad negotia extra judicialia post 17.
annum completum, & tactum 18. admittitur;
ad iudicia verò non nisi post impletum
25. annum; contra nonnullos. diss. 7. num. 50.
pag. 77

Procurator ad vendendam pro certo pretio rem
aliquam specialiter consilitoris, regulariter non
potest habere fidem de pretio d. 30. n. 62. quod
limitatur. n. 63. p. 380

Prodere scipsum publicè in occultis, nemo tenetur.
d. 22. n. 3. p. 273

Prodacens scripturam si & quatenus pro se facit,
& non alijs, tali protestatione non iuvatur quo-
minuis in his etiam, quæ contra faciunt eidem
scriptura facie tentatus, diss. 24. num. 41.
pag. 301

Professus religioni se, & sua religioni, ac mona-
sterio perpetuo dedicat, diss. 35. num. 75.
pag. 484

Primitio legalis absoluta regulariter titulum in-
ficit, ac nullum reddit. d. 9. n. 43. p. 92. d. 14. n. 32.
p. 166. & d. 21. n. 37. p. 261

Prohibitus enim iure quid est alius, id omne pro-
hibit, censetur, per quod ad illud devenitur.
d. 5. n. 44. p. 54

Promissio simplex à simplici assertione eodem modo
difficit, quo iuramentum promissorum ab asserto-
rio. d. 10. n. 24. p. 99

Doris, vide in verbo Doris.

Promissio gratuita operum, vel annorum redi-
tuum licet fieri potest, sub sola etiam personæ
obligatione, & quare? d. 35. n. 28. & 53. p. 475.
& 481

Promissio servit personalis ab homine libero.
sive ingenio cuiuslibet perpetuæ facta iure fieri
nequit, quia per eam ius libertatis impeditur,
nec conservandæ permitti potest, ibid. num. 70.
& 84. pag. 484. & 486

Fallit

Index Rerum.

Fallit fauore Ecclesiæ, vel recipibiliæ, cui per-
petuæ le seruitur obligare quis potest, &
quare? ibid. n. 71. p. 483

Propter quod vnonquodque tale, & illud magis.
d. 4. n. 42. p. 38. d. 6. m. vt. p. 67. & d. 7. n. 52. circa
med. p. 77

Protestatio, aut denuntiatio à Domino census
postquam debitorem judicialiter interpelauit,
facta possessori rei certificabitur ei nocet quo-
minus census ius aduersus illum longo tem-
pore prescribat, & quare? diss. 34. num. 81.
p. 461

Protestatio contra facta cui altera pars non
conferit protestantem non relevat, nec con-
traria iuriis dispositioni. ibid. n. 88. p. 463

Protestatio iuri contra facta non admittitur, nec pro-
testantem relevat. d. 24. n. 40. p. 301

Regulariter iuri protestantis illesum conseruat.
d. 25. n. 56. p. 315

Provincia quilibet in suo sensu abundat. d. 3. n. 78.
p. 21

Provisio hominis facit cellare provisionem legis.
d. 11. n. 111. post princip. p. 13. 1. Et de intellectu
in vesti. Ex quibus faciliter. Et addit. Fontanell. de
part. nuptial. class. 5. gl. 10. p. 1. a. num. 51. ac post
alios late Gabr. Aluarez ad axiom. iur. Lit. P. ex
num. 235

Puberes, qui post mortem patris rebus suis re-
cte, & utiliter administrans curatorum auxi-
lio indigent, possunt etiam velut illi non
viri, & absque curatore vivere. diss. 2. num. 54.
p. 19

Non tamen possunt semel à se suscepitos cu-
ratores desertere, ab eorum se potestate libera-
ri petentes, quasi ipsi rebus suis administrans
idonei sint. d. 2. n. 55. ibid.

Pulchritudo bonum est sui natura amabile, & iu-
cundans, ac magnopere in confederacione habi-
tum apud varias gentes, que Regem sibi
eligere consuecerunt, per se tamen sufficiens
non est ad Regnum consequendum, si alii
virtutibus exuta sit. d. 4. n. 70. p. 41

Infantilis aetas solet postea crescente aetate,
vel ex aliis causis evanescere. d. 4. n. 71. ad fin.
ibid.

Pupillus, vel adulitus si alibi quam apud tutorem,
vel curatorem educetur, alimenta ei decer-
nenda sunt. d. 1. n. 53. p. 8.

Ab adulto in eo distinguitur, quod pupillus
inuitus tutorem accipit, adulitus non item cu-
ratorem. d. 2. n. 18. p. 15

Agenis, nec curatorem ad item eligens non
auditur. d. 2. n. 42. 17

Si ab aliquo in iudicio conueniatur, non debet
esse in eius potestate, nullum petito, aut nominato
curatore, iudicium subterfugere. d. 1. n. 45.
p. 18

Solus absque curatore ad item iudicium spon-
tē suscipiens, & item pro se sententiam ob-
tinenter eluderet, ob iudicium nullitatem. diss. 2.
n. 44. ibid.

In iudicio conuentus, curatorem ad item no-
minate ad actoris instantiam cogitur. d. 1. n. 45.
ibid.

Ad quatenusque item, vel sibi à quocumque
motam, vel à se cuiuslibet mouendam, petere ac
nominare certum curatorem debet; idemque in
adulto. d. 1. n. 48. ibid.

Cura aliquo in iudicio experiri, sive agere vo-
lens, non est necessarium cogendis vi certum sibi
ad item curatorem petat, sed sufficit, quod illo
non petito ac nominato in iudicio comparsus;

D. D. Vela Dissert. Iuris. Tom. I.

possit ab eius limine per iudicem repelliri, quod
iudici ex officio licet, etiam reo non petente
idemque in adulto. d. 2. n. 49. p. 19

Cum petere, ac nominare curatorem ad item
cogitur, non virque compellitur capitis pigno-
ribus, vt aliqui falsi crediderunt, sed ita, vt
illo non nominante, vel ad nominandum intra
terminum ubi concessum non comparente, runc
demùs ipse index nominet, & plures DD. de
hac præstabilitate referuntur. diss. 1. num. 52.
p. 19

Tutoris loco non proprium curatorem acci-
pit, sed adiutorum, qui illius defectum sup-
plet, qui & curatur plerūque nominatur, &
acto. d. 5. n. 26. p. 52

Quis propriè in iure dicatur? d. 5. n. 66. p. 56

Q **Q** Valitas absque subiecto confidere nequit.
d. 27. n. 3. p. 344. & d. 29. n. 55. p. 370

Qualitas à statuto præsupposita, ut pote-
stabilitas, videtur ab eodem statuto requisita. d. 7.
n. 4. p. 69

A lege vel statuto requisita, ante omnia ve-
rificari debet, vt ei locus sit. d. 7. n. 5. ibid. &
d. 26. n. 21. ad finem. p. 322

Maximè si pro forma, & substantia legis vel
constitutorum requiratur. d. 7. n. 6. p. 69

A lege vel statuto præsupposita, tunc denū
requisita videtur ita fine ea dispositio locum
habere nequeat, eam qualitas ipsa praescribitur
non alijs. d. 7. n. 51. p. 77

Absque subiecto subsistere nequit. d. 11. n. 67. in
fin. p. 117. & d. 26. n. 10. p. 312

Individua, & actui confessio coniuncta, nec con-
tra se presumptionem habens, non potest ab
ipsa confessione dinidi, sed vel simili cum ea
admittenda est, vel simili repellenda, nisi talem
qualitatem impugnans probate paratus sit. d. 24.
n. 44. & 45. p. 301

Confessioni ita adicta, quod confitens solue-
rit pecuniam debitam, vel pactum sibi factum
fuerit à creditore de non petendo; dividua est,
& separata ab ipsa confessione, contra plures;
qualitatem hanc confessionis connexam existi-
mant. d. 24. n. 47. p. 302

Quia licet sit actui confessio coniuncta &
connexa, aliqui tamen contra se presumptionem
habent, dividua dicuntur, sive à confessione sepa-
ratibus. d. 24. n. 48. ibid.

Quia quis ad sui iuri defensionem virut, do-
lere oppolita non censetur. diss. 24. num. 57.
p. 303

Quæ à confessione separati potest, execu-
tio non impedit, & idem ad decim dies re-
ferranda est, iure Regio probandis exceptio-
nibus aduersus executionem oppositis præ-
stutis, quicquid contrarium, nempe inter-
mixta à iudice terminum confitenti assignandum
est ad qualitatem probandam, magis placue-
rit Avileño, & non nullis aliis, quidam senten-
tia coniuncta. d. 24. n. 58. & 59. cum seqq.
p. 303

Recognitioni adicta; licet actui recognito
connexa, & contemporanea sit, per se tamen sit;
nec potest non distinguiri, & separari ab ipsa
recognitione, & quare? d. 24. n. 77. p. 305

Recognitioni adicta, quæ cumque sit, iuriis con-
tra se presumptionem regulariter habet, quia si
vera esset, verisimile non est, quod non in eodem
chirographo continetur. d. 24. n. 78. & 79. ibid.

D D 3

Index Rerum.

Aiure presumpta, ut exceptio defectus causæ, in chirographo non expresa, aut exceptio non numerata pecunia, à recognoscente intra biennium in ipso recognitionis actu opposita, ipso iure executionem impedit. d. 24. num. 81. pag. 305.
Recognitioni, vel confessioni ita adiecta, quod obligandi animus defecit, iure minime presumitur, & ideo ea reiecta, dum probata non fuerit, recognitio vel confessio executioni mandari potest. d. 24. num. 82. pag. 305.
Quocumque sit, à delictum confiteo pro ipsius excusatione opposita, iuris contra se presumptionem habet, donec ab eo probetur. d. 24. num. 83. ibid.
Adiuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbis. d. 26. num. 21. p. 322.
Catera vide in verbis *Confessio*, *Chirographum*, *Recognitionis*.
Quantitas, quæ facile liquidari, & ad certitudinem redigi potest, non potest absolute incerta, & inexquisibilis dici. d. 24. n. 16. p. 299

R

Raptor, siue bonorum mobilium per vim arreptor propriæ fuit non est, tamen latifur est, imptobior verò, ac proprio fute, & idco conditione tenetur. d. 32. num. 65. p. 797
Ratio administrationis nisi finita tutela vel cura regulariter peti non potest. d. 1. n. 12. p. 4
Ratio legis quantumcum generalis restrin-
genda est in specim in ea propositam, vel illi
omnino similem nec ulterius porridenta. d. 5.
& 10. vbiq. n. 53. pag. 55
Quod ita procedit si ex generali rationis acceptione, & ampliatione ad alium casum absurditas aliqua resulterat, secus aliás, quia tunc potius legem ampliat ad eum casum, in d. & illum sub se comprehendit. d. 7. num. 20. & seqq.
p. 71. d. 11. n. 94. & 95. pag. 117. & d. 13. num. 29. pag. 155
Illa, ob quam minoribus etatis veniam impe-
trantibus relitigio denegatur, non militat in his, qui ex vi Regie pragmatice anni 1623, bonorum suorum, & vxoris administrationem consequntur. d. 6. num. 14. 47. & seqq. pag. 60. & 65
In proximo legis adiecta, in omnibus eius membris repetita confitetur, eisque intellectus lumen præber. d. 7. n. 17. pag. 71
Finalis indicatur. d. 10. n. 44. pag. 100
Eadem ubi est, eadem quoque iuris dilatio-
vige debet, & si illa fit diuersa, iuris dispo-
sitione debet esse diuersa. d. 7. n. 19. 71. d. 13. n. 56. pag. 158. d. 17. num. 9. pag. 217. & diss. 21. num. 8. pag. 256
Non una sed multiplex est, quæ nituntur leges Regiae, iuramentum in contractibus alias va-
lidis apponi prohibentes. d. 10. n. 34. p. 99
In illis expressa, ne Regia fraudetur iurisdictio, sola finalis, ac principialis est, cetera vero im-
pulsiva, eamque coadiuvantes. d. 10. num. 43. pag. 100
Illa non verificatur in omni assertio iura-
mento, sed in afferitorio decisorio, & quare: d. 10. n. 46. seqq. p. 101
Et in iuramento promissorio, vel actus omni-
no validi confirmatorio, siue corroboratorio. d. 1. num. 12. ibid.
Alia qua in Regiis legibus exprimitur, vitan-
di subditorum perititia, eodem modo decla-

randa, ac limitanda estas finalis vitanda fra-
udationis iurisdictionis, quam coadiuat. d. 10.
num. 54. pag. 101
Vicia, que sola reddi possit, in quacumque l. ac dispositione haberet pro expresa, secus si plures sint, diss. 10. n. 35. & 45. pag. 99. & 100
Excludendū primum conductorem, aduersus do-
minum agentem locatione finita, vt rem sibi
relocet pro eodem pretio, quod alter offert,
cum dominus se per scripturam ad relocan-
dum non adstinxit, communiter à Doctoribus
tradidit refutatur. d. 12. n. 2. pag. 137
Et vera traditur. a. n. 56. p. 145
A quæ militat in prædiis rusticis, ac in urbis. d. 13. num. 7. pag. 152
Preferendi primo emptori, vel donatario se-
cundum, cui traditio facta est, duplex esse po-
test, prior proueniens à dominio per tradicio-
nem secundo quætitio, que verificari nequit, in
secundo conductore, in rei locata posse-
nem induit, altera dinanans à defectu actionis,
qua eis primus aduersus secundum, cum
quo nihil contraxit, quæ ratio & in locationis
contradictori locum obtinet. diss. 19. num. 12.
& 13. pag. 237
Recaetedus Gothorum Rex Catholicus, Leontigil-
di filius, & in Regno successor, ac frater D. Her-
menegildi, gentem omnem Hispanam adsi-
dem recaetatu, decessata Arianna heresi, qui per
213 annos Hispania infecta erat, coacto in can-
tem Concilio Tolerano. d. 22. n. 23. vers. Deinde
scindendum. Et adde relatios sup. ad verbum Leon-
gildi. pag. 277
Recognitio proprie scripture nihil aliud est,
quam eius per reelectionem approbat. d. 21.
num. 26. p. 259. & d. 23. num. 5. pag. 284
Habet vim confessionis, plenissimamque inducit
probationem, quæ refelli nullo modo potest.
d. 21. num. 27. ibid.
Quemadmodum & confessio, vt executionem
merentur, facienda est coram competenti iudi-
ce, etiam non pro tribunali sedente, neque al-
tera parte, vel eius procuratore praesente, &
quare? d. 23. num. 11. p. 285
Coram iudice incompetenti facta, execu-
tio non meretur. d. 23. num. 13. ibid.
Prodest tamen latem ad hoc, vt in ea persisteret
recognitionis à suo iudice cogatur. d. 23. n. 14. ib.
Omnino extrajudicitalis minime ad execu-
tionem sufficit, licet testibus probata ad viam or-
dinariam prosit. d. 23. n. 15. ibid.
Vt executionis habeat, debet fieri à parte, quæ
chirographum scriptum, vel subscriptum. d. 23.
num. 15. ibid.
Tertijs scribentis, vel subscriptentis de mandato
principalis non sufficit, si ille neget, ad execu-
tionem contra ipsum decernendam. d. 23. n. 24. p. 287
In negante scripturam, vel mandatum ad eam,
proprie dari non potest, licet adit recognitio
scribentis de afferito debitoris mandato, idque
testibus prober. d. 23. num. 30. ibid.
Vt executionis ius habeat, fieri debet ab haben-
te legitimam personam standi in iudicio. d. 23.
num. 34. p. 288
Minoris curatore carentis, sufficit ad execu-
tionem contra ipsum decernendam, secus si cura-
torem habeat, quia ipsius interventus in reco-
gnitione necessarius erit. d. 23. n. 35. ibid.
Quod etiam ad executionem non sufficiat, & si

Index Rerum.

minor curatore carcat, magis probat Azeuedus, cuius sententia convinictr. d. 23. num. 36. ibid.

Instar confessionis, etiam iudicij preparatoria, minori sub tutoris vel curatoris potestate con-
stituto minime nocebbit. d. 23. n. 40. ibid.
An simplex, certa, & clara debeat esse? remis-
sive. d. 23. n. 41. ibid.
Vt executioni mandati possit, debet esse expre-
sa, nec sufficit tacita, refutans ex silentio. d. 23.
num. 42. ibid.

Quod tamen tam ex communi Doctorum sen-
tentia, quam ex recepta prævia limitatur ita de-
mum procedere, nisi huiusmodi tacita recogni-
tio refutet ex contumacia, vel nolentis com-
parere post personalem citationem ei factam ex
iudicis decreto, vt ad recognoscendum compa-
reat, vel recusantis recognoscere, aut clare res-
pondere, quia alterius causa iudex poterit chiro-
graphum habere pro recognito. d. 23. num. 43.
ibid.

Quæ limitatio adhuc ampliatur, vt procedat
etiam si non ad sit personalis citatio rei, de
cuius latitatio aliqui constet, vt tunc ad de-
cernendum contra eum executorum manda-
tum sufficiat citatio ad domum ipsius facta, sal-
tem duplicita. d. 23. n. 44. p. 189

Ab aliis tamen praxis hæc impugnat, nouam
introducens, vt reo ad recognoscendum
citato recognoscere nolentem, vel ad id facien-
dum comparere, iudex cum, donec recogno-
scat, vel compareat, aut eius bona capi iube-
at, quæ praxis Authori regularitatē æquior, &
rationabilior videtur, modo eam, & modo
primam ex cause, & personarum circumstantiis,
Hispanensis, & Granatensis Senatus amplecti
soler. d. 23. n. 45. & 46. ibid.

Rursum recognitio, vt executionis ius habeat,
debet fieri in ipso litio exordio ante sollemnem
libelli porrectiōnem, vel litis contestationem,
iudice tunc ad actoris instantiam reo iubente
vt declarat, an ipsius sit scriptura, de qua agi-
tur. d. 23. n. 47. ibid.

Vt ex ea agi possit vel ordinari, vel sumari
aliter, quā per executionem, rā ante, quā
post litis contestationem fieri potest ad iudicis
interrogationem. d. 23. n. 48. ibid.

Si post litis contestationem fiat, non habet
executionem paratam, sed erit expectanda senten-
tia. d. 23. n. 49. ibid.

Si illi iuris accedant requisita, codem modo
ad eius executionem procedere iudex potest,

quo progrederi iure valer ad executionem alia-
rum rerum, paratam executionem habentium,
& quæ sint illæ, qualisque is modus, brenite
traditur. d. 23. n. 85. p. 294

Simplex, certa, & clara ex sententia Petri
Auendani ita debet esse, vt nihil ei addatur,

quo verisimiliter impugnat, aut obseura, vel
incerta redditur, vt & confessio. d. 24. n. 1. & 41.
p. 297. & 301.

Virtutis continet iteratam quemad seu re-
petitam confessionem judicialiter factam eius,

quod in scriptura continetur. diss. 24. num. 2.
pag. 297.

Pet se nihil facit, sed eatenus tantum vim ha-
bet, quatenus ad scripturam recognitio refer-
tur, quæ si sit simplex, clara, & certa, eius re-
cognitio recognoscendi nocebbit, alia vero mi-
nimè. d. 24. n. 74. p. 304.

Applicari ei non potest quod de confessionis
qualitate distina vel individuali vulgo traditum

est, & quare? d. 24. n. 76. & 77. p. 304
Facta sub qualitate non numerata pecunia mul-
tum quod executionem interest, virtutum fiat
ante biennium, vel post biennium, d. 25. num. 14.
pag. 310.

In iudicio absolvè facta, ita pura, certa, & clara
esse intelligitur, ac confessio contenta in ipso
chirographo, nec minus executionem metetur,
quam si confessio illa iterum in iudicio fieret.
d. 25. n. 22. p. 311

Proprie subscriptio absque prævia chiro-
graphi lectione in dubio non presumitur, in d. le-
ctionis defectus liquido ab allegante probandus
est, d. 25. n. 17. & 48. p. 313. & 314

Potest quandoque fieri absque prævia chirogra-
phi lectione per fraudem iudicis, alteri parti fa-
tientis, & eius rei exemplum remissum, d. 25. n. 49.
pag. 314

Nihil aliud facit, quam declarare, & approba-
re denuo contractum in chirographo recognito
contentum, ac proinde ab aliquibus trahenda
videtur ad initium contractæ cum effectu obli-
gacionis, itaut ex ea quomodoconque possit agi;
d. 26. n. 5. p. 320

Legitimus in iudicio facta, necesse est vt in publi-
cā formā à causa notario redigatur, d. 26.
n. 15. p. 311

Ira demum trahitur ad initium contractæ cum
effectu obligacionis, cum de solo recognoscen-
tis præiudicio agitur, secus si de præiudicio ter-
tiij, aduersus quem retroactioni locus non est.
d. 26. n. 19. p. 323

Catera vide in verbo *Confessio*, *Qualitas*, *Scriptura*,
Recognitio censu, & obligatio facta a possidente
rei censite, cum fiat ex necessitate possessionis
intelligenda tantum est, quatenus necessitas ipsa
possulat, nisi recognoscens alteri se voluntarie
obligauerit, prout iure potest, diss. 24. n. 69.
pag. 456

Recognoscens scripturam, in qua quid simpliciter
pronostic, non potest addere qualitatē, etiam
connexa, puta modum, vel conditionem ibi
non contentam, quæ quoque talē qualitatē
iuris contra se presumptionem habet, & quare?
d. 25. n. 1. p. 308

Post biennium chirographum, in quo certam se-
ab alio pecunia quantitatē mutuò accep-
tus est, & addens spe futore numeratio se
id fecisse, ibi ex tali recognitio præiudicat, &
qualitas adiecta potest per aduersarium repudiari
25. n. 8. p. 309

Habet contra se ex multorum sententia quoad
qualitatē, siue exceptionem non numerata pe-
cunia post biennium obiectam, presumptionem
iuris, de iure, quæ probationem in contra-
rium excludit. d. 25. n. 9. p. 309

Ex veriore tamen ac recepiōte, præsumpto-
nem iuri tantum quæ probationem contraria-
tum ipsius chirographari debitos admittit. d. 25.
n. 10. ibid.

Facilius potest executionem aduersum se com-
petenter eludere, si qualibet chirographi in-
pugnat, ei ad id prodellet, ac sufficeret. d. 25.
n. 10. p. 114

Reconditio expressa, seu conductio præ-
dicta indistincte procedit, si prior conductio
sine scriptis facta fuerit, si etiam in scriptis,
ex necessitate seu substantia contractus, pura vir-
tute prævia conventionis vt in scriptis fiat. d. 25.
n. 16. p. 139

Tacita locum non habet, si præcedens condu-
ctio in scriptis facta fuerit ex substantia contra-
dictio in scriptis facta